

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci žalobce **Ing. M. L.**, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Brně**, se sídlem Moravské nám. 1, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-65/535/2015,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně ze dne 15. 6. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-65/535/2015, a rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Havlíčkův Brod, ze dne 30. 3. 2015, sp. zn. OR-114/2015-601/10, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 18. 8. 2015 domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-65/535/2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Havlíčkův

Brod (dále jen „katastrální úřad“), ze dne 30. 3. 2015, sp. zn. OR-114/2015-601/10 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jehož zrušení se žalobce také domáhá, a kterým nebylo vyhověno námitce žalovaného proti obsahu obnoveného katastrálního operátu v katastrálním území H. u Č., směřující proti nevytvoření nových pozemků parc. č. x, x, x, x a x v katastrálním operátu katastrálního území H. u Č. dle geometrického plánu č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993 a proti přečíslování, částečnému sloučení a změny výměr doplňovaných pozemků žalobce dosud evidovaných zjednodušeným způsobem s původem v pozemkovém katastru – parcely č. x, x, x a x a doplňovanému pozemku J. a M. K., bytem H. 25 – Č., L. nad S. dosud evidovaného zjednodušeným způsobem s původem v pozemkovém katastru – parcela č. x, vše v katastrálním území D.

II. Obsah žaloby

[2] Žalobce odůvodnil žalobu tím, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť není správné a nevyhovuje zákonným požadavkům, kdy je založeno na izolovaném a formalistickém přístupu a ze strany žalovaného došlo k nesprávnému zjištění skutkového stavu, kdy katastrální úřad ani žalovaný nepřihlédli ke skutečnosti, že žalobce a manželé K. souhlasí se zápisem geometrického plánu č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993, vyhotoveného Ing. K. V., Geodézie Havlíčkův Brod, kdy údaje z toho geometrického plánu byly již zaneseny do katastrální mapy katastrálního území H. u Č., jak vyplývá z kopie listu katastrální mapy VS XII-20-15 ze dne 20. 9. 2001. Dále má žalobce za to, že napadené rozhodnutí je vadné, jelikož žalovaný nenapravil chybu, kterou v rámci obnovy katastrálního operátu učinil katastrální úřad, když bez zákonného důvodu sloučil a přečísloval pozemky zjednodušené evidence. Dle žalobce tímto postupem žalovaného došlo k porušení a krácení jeho práv, jelikož je za obnoveného katastrálního operátu katastrálního území H. u Č. předmětný geometrický plán č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993 nepoužitelný a žalobce je nucen vynaložit náklady na vytvoření nového geometrického plánu. Na základě uvedených žalobních námitek se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a požaduje uhrazení náhrady nákladů soudního řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

[3] Žalovaný ve svém vyjádření, doručeném soudu dne 18. 9. 2015, navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Zároveň se žalovaný vyjádřil k tvrzení žalobce, že byl geometrický plán č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993 před obnovou katastrálního operátu zakreslen v katastrální mapě. Žalovaný k tomu uvedl, že geometrické údaje předmětného geometrického plánu byly v katastrální mapě zobrazeny jako ostatní prvek polohopisu, nikoliv jako existující hranice pozemků. Výše uvedené dle žalovaného vyplývá i ze skutečností, že v katastrální mapě nebyla uvedena parcelní čísla vytvořená předmětným geometrickým plánem, hranice pozemků byly označeny tzv. slučkou a soubor popisných informací neobsahoval geometrickým plánem vytvořená parcelní čísla. V souladu s tímto a s pokyny obsaženými v interním předpisu Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního ze dne 20. 12. 2007, č. j. ČÚZK 6530/2007-22, ve znění pozdějších dodatků, nebyl tento ostatní prvek polohopisu převeden do obnovené katastrální mapy. Jelikož se v katastru nenacházela listina dokládající změnu údajů katastru nemovitostí, jejíž technickou součástí by

byl předmětný geometrický plán, neměl žalovaný žádný důvod se domnívat, že změna v hranicích pozemků technicky zpracovaná geometrickým plánem byla provedena.

[4] Dále se žalovaný vyjádřil k námitce žalobce ohledně neexistence zákonného důvodu pro sloučení a přečíslování předmětných doplňovaných pozemků v katastrálním území H. u Č., dříve katastrální území D., vedených dosud ve zjednodušené evidenci. Žalovaný uvedl, že k přečíslování došlo v rámci obnovy katastrálního operátu přepracováním v souladu se zákonnou úpravou. Ke sloučení některých doplňovaných pozemků se však žalovaný nevyjádřil.

[5] Žalobce v rámci své repliky, doručené soudu dne 23. 10. 2015, setrval na svých tvrzeních již uvedených v žalobě. Žalobce dále doplnil, že mu není interní předpis Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního ze dne 20. 12. 2007, č. j. ČÚZK 6530/2007-22, ve znění pozdějších dodatků, znám, nebyl předložen žalovaným jako důkaz, a tudíž se k tomuto předpisu žalobce nemůže blíže vyjádřit. K tomu žalobce vyjádřil přesvědčení, že se jedná o pouhý interní pokyn a že není nijak závazný ve vztahu k žalobci. Nakonec žalobce tvrdí, že nebyl katastrálním úřadem upozorněn na to, že je podání žalobce považováno za neúplné a nebyl vyzván katastrálním úřadem k tomu, aby doplnil listinu, na jejímž základě dojde k promítnutí hranic pozemků do katastrální mapy tak, jak je zobrazeno v geometrickém plánu č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993.

[6] Vzájemná podání účastníci řízení obdrželi a jejich obsah je jim znám.

IV. Posouzení věci krajským soudem

[7] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.

[8] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. bez nařízení jednání rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V souladu s ustanovením § 78 odst. 3 s.ř.s. soud také zrušil prvostupňové rozhodnutí, které napadanému rozhodnutí předcházelo.

[9] Podstata věci je, jak vyplývá z výše uvedeného shrnutí skutkového stavu a tvrzení účastníků, založena na zodpovězení dvou otázek. Za první, zda měly být v rámci obnovy katastrálního operátu zapsány do katastru nemovitostí a vyznačeny na katastrální mapě katastrálního území H. u Č. pozemky parc. č. x, x, x, x a x, zaměřené v geometrickém plánu č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993. Za druhé soud považuje za zásadní rozpoznat, zda je katastrální

úřad oprávněn během obnovy katastrálního operátu slučovat sousedící doplňované pozemky zjednodušené evidence.

[10] Vzhledem k tomu, že v projednávané věci je důležitým předmětem posouzení povaha geometrického plánu a pravomocí katastrálního úřadu při obnově katastrálního operátu, krajský soud pokládal za nutné nejprve shrnout relevantní právní úpravu a judikaturu správních i civilních soudů týkající se dané problematiky.

[11] Ustanovení § 40 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „katastrální zákon“), připouští tři způsoby obnovy katastrálního operátu, kdy stanovuje, že: *„Obnova katastrálního operátu je vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede a) novým mapováním, b) přepracováním souboru geodetických informací, nebo na podkladě pozemkových úprav.“*

[12] Ze správního spisu soud zjistil, že v daném případě proběhla obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací. Soud k výše uvedenému dodává, že se Nejvyšší správní soud již v řadě rozsudků zabýval povahou obnovy katastrálního operátu. Byť se jeho dosavadní judikatura vztahuje k dřívější právní úpravě obsažené v § 13 a násl. zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „dřívější katastrální zákon“) lze z ní obecně vycházet, neboť právní úprava obnovy katastrálního operátu byla alespoň v základu převzata do současného katastrálního zákona. Nejvyšší správní soud pak v usnesení zvláštního senátu ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004 – 12 (publikován ve Sbírce NSS pod č. 695/2005 Sb.) uvádí, že *„[o]bnova katastrálního operátu je úkonem katastrálního úřadu, jehož cílem je jeho aktualizace buď po stránce obsahové (je-li skutečný průběh hranic v terénu jiný, než jak je zapsán ve stávajícím katastrálním operátu – ať už následkem technické nedokonalosti původní evidence, faktického vývoje či v důsledku provedených pozemkových úprav), nebo po stránce formální (převedením katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru). Již z tohoto stručného popisu je zřejmé, že obnova katastrálního operátu je souborem úkonů evidenčního a technického rázu a že nesměřuje ke změně právních vztahů.“* (k tomu obdobně srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 1. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1840/2003, publ. ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 15/2006 Sb., nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 2007, č. j. 29 Ca 162/2005 – 52, publ. ve Sbírce NSS pod č. 1432/2008, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2009, č. j. 9 As 10/2009 – 35, publ. ve Sbírce NSS pod č. 3076/2009).

[13] Toto ostatně doplňuje ustanovení § 43 katastrálního zákona, které stanovuje, že *„při obnově katastrálního operátu přepracováním se převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby.“* Jelikož došlo v daném případě k obnově katastrálního operátu přepracováním, tedy formálně, nevzniká zde fakticky nové mapové dílo, ale dosavadní mapové dílo je převedeno z pevné podložky do počítačového souboru, což umožňuje další vedení katastrální mapy pomocí výpočetní techniky.

[14] Dále je dle ustanovení § 45 odst. 3 katastrálního zákona možné podat proti obsahu obnoveného katastrálního operátu námitky během vyložení obnoveného katastrálního operátu, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení.

[15] Jak vyplývá ze správního spisu, žalobce uplatnil v souladu s výše uvedenou právní úpravou námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu katastrálního území H. u Č. Jelikož žalobce považoval údaje obnoveného katastrálního operátu za nesprávné z důvodu neprovedení geometrického plánu ze dne 27. 8. 1993, č. 22-233/93, a tedy nezapsání pozemků jím nově vytvořených do obnovené katastrální mapy, je nutné zjišťovat, zda došlo při této obnově k chybě dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, kdy „[n]a písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru.“

[16] Geometrický plán je pak dle ustanovení § 2 písm. j) katastrálního zákona technický podklad pro vyhotovování listin, na základě kterých má dojít ke změnám v souboru geodetických informací a v souboru popisných informací. Toto ustanovení pak dále rozvádí § 48 odst. 1 katastrálního zákona, které uvádí, že „[g]eometrický plán je neoddělitelnou součástí listiny, podle které má být proveden zápis do katastru, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do katastrální mapy,...“ Téměř totožné znění měla i předchozí právní úprava, kdy v § 19 odst. 1 dřívějšího katastrálního zákona je uvedeno, že „[g]eometrický plán je neoddělitelnou součástí listin, podle nichž má být proveden zápis do katastru, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do katastrální mapy.“

[17] Na základě výše uvedeného zdejší soud sdílí názor žalovaného, že nevytvoření pozemků parc. č. x, x, x, a x a x dle geometrického plánu ze dne 27. 8. 1993, č. 22-233/93 nelze řešit v režimu opravy chyby, jelikož se nejedná o chybu ve smyslu § 36 odst. 1 katastrálního zákona. K tomu soud uvádí znění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2017, č. j. 2 As 144/2011 – 47, publ. ve Sbírce NSS pod č. 8839/2012: „...geometrický plán skutečně nemůže sám o sobě vyvolat změnu údajů katastru nemovitostí; k jeho zápisu do katastru (a tím vyvolání příslušných účinků v evidenci) dochází pouze ve spojení s příslušnou listinou, která jej doprovází a vyjadřuje vůli předkladatele vyvolat změnu údajů evidovaných v katastru.“

[18] Žalobce ani manželé K. ke dni zahájení řízení o námitce katastrálním úřadem nepředložili katastrálnímu úřadu listinu, např. „ohlášení změny údajů o pozemku k zápisu do katastru nemovitostí“, ve které by výslovně požádáno o rozdělení původních pozemků parc. č. x a x v katastrálním území H. u Č., a které by bylo doloženo právě předmětným geometrickým plánem spolu s dalšími listinami, tuto změnu prokazujícími, např. rozhodnutím či sdělením o dělení nebo scelování pozemků dle § 82 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Jelikož předmětný geometrický plán nebyl zapsán do katastru nemovitostí stanoveným způsobem (§ 7 odst. 2 katastrálního zákona a § 19 dřívějšího katastrálního zákona), tedy jako součást listin dokládajících předmětné dělení pozemků parc. č. x a x v katastrálním území H. u Č. a dělení a scelování pozemků parc. č. x, x, x, x a x, s původem v pozemkovém katastru katastrálního území D., evidovaných ve zjednodušené evidenci, nemohl ho katastrální úřad použít při obnově katastrálního operátu, a to ani když jej měl k dispozici a nové pozemky byly zakresleny v katastrální mapě jako

ostatní prvek polohopisu. Takto vyznačené pozemky v katastrální mapě však nepředstavovaly skutečně oddělené a nově vytvořené pozemky. Ty mohou vznikat jen na základě listiny, jejíž součástí má být geometrický plán a kterou je povinen dodat předkladatel. Právě z důvodu dlouhodobé nečinnosti žalobce, co se týče realizace (zápisu) změn plynoucích z geometrického plánu do katastru nemovitostí, pak nebylo možné tento geometrický plán použít ani jako podklad pro obnovu katastrálního operátu, neboť nebyl jeho součástí. Jelikož geometrický plán nebylo možné použít, nebylo stejně tak možné se jeho neprovedením dopustit chyby v režimu § 36 odst. 1 katastrálního zákona, tedy katastrální orgán postupoval v souladu se zákonem, pokud jej neprovedl. Žalobní námitka týkající se provedení geometrického plánu při obnově katastrálního operátu je tak **nedůvodná**.

[19] Krajský soud k výše uvedenému doplňuje, že ani dokumenty přiložené k námitkám (souhlas osob zúčastněných na řízení se stavbou 20. 3. 2005) a k dalšímu podání ze dne 20. 3. 2015 (usnesení Městského úřadu Ledec nad Sázavou, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí – oddělení životního prostředí ze dne 21. 10. 2009, č. j. 3976/2009/OVŽP, stanovisko Městského úřadu Ledec nad Sázavou, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí – oddělení životního prostředí ze dne 21. 10. 2009, č. j. 3976/2009/OVŽP a souhlas k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu dle § 9 odst. 6 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu v platném znění pro stavbu tenisového kurtu a lávky vydaný Městským úřadem Světlá nad Sázavou, odbor životního prostředí ze dne 26. 10. 2009, č. j. 25669/2009/OŽP) nejsou listinami pro podklad rozdělení a sloučení pozemků katastrálním úřadem, jelikož jejich předmětem není slučování a rozdělování na základě geometrického plánu ze dne 27. 8. 1993, č. 22-233/93. Z pouhého záměru žalobce, který lze z těchto předložených dokumentů dovodit, nemohou katastrální úřad ani žalovaný činit závěry a nahrazovat listiny, které jsou požadovány zákonem. Tento závěr není výrazem nadměrné formálnosti činnosti katastrálního úřadu, nýbrž odráží jeho roli, kdy mu náleží pouhá evidence práv k nemovitostem v katastru na základě předložených zákonem specifikovaných listin. Žalobní námitka žalobce spočívající ve formalistickém přístupu katastrálního úřadu a nesprávnému zjištění skutkového, kdy katastrální úřad nepřihlédl k souhlasu žalobce manželů K., **není důvodná**.

[20] K námitce žalobce ohledně bezdůvodného sloučení pozemků evidovaných dosud ve zjednodušené evidenci zdejší soud uvádí následující. Jak již bylo zdejším soudem uvedeno výše, při obnově katastrálního operátu přepracováním zůstává katastrální operát zachován s tím, že dosavadní katastrální mapa se převádí do elektronické podoby. Podle ustanovení § 40 odst. 4 katastrálního zákona katastrální úřad při obnově katastrálního operátu do katastrální mapy doplní parcely pozemků evidovaných dosud zjednodušeným způsobem, pokud to umožňuje kvalita zobrazení. Současně musí katastrální úřad při obnově katastrálního operátu přepracováním postupovat také v souladu s ustanovením § 55 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“), která stanovuje, že „[p]ři obnově katastrálního operátu přepracováním se provede doplnění pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem do obnovovaného souboru geodetických informací.“ Způsob této zjednodušené evidence je pak upraven v ustanovení § 62 katastrálního zákona.

[21] Katastrální úřad v daném případě postupoval v souladu s výše uvedenými ustanoveními katastrálního zákona a katastrální vyhlášky, když v rámci obnovy katastrálního operátu doplnil pozemky, původem v pozemkovém katastru, parc. č. x, x, x, x a x, dosud evidované ve zjednodušené evidenci, do obnovovaného souboru geodetických informací. Přitom v intencích § 55 odst. 3 katastrální vyhlášky přečísloval parcely a přečíslování parcel zdokumentoval ve srovnávacím sestavení parcel dosavadního katastrálního operátu (včetně parcel zjednodušené evidence) a obnoveného katastrálního operátu. Nadto však katastrální úřad předmětné parcely dosud vedené ve zjednodušené evidenci také mezi sebou sloučil. Ze srovnávacího sestavení parcel vyplývá, že dotčené parcely dosud evidované v zjednodušené evidenci jako parc. č. x, x, x, x a x byly přečíslovány a sloučeny, kdy parcely č. x, x a část parcely č. x tvoří nově pozemek parc. č. x, část parcely č. x a část parcely č. x tvoří nově pozemek parc. č. x, zbývající část parcely č. x tvoří nově pozemek parc. č. x a parcela č. x byla rozdělena, kdy její část byla s jinými pozemky ve zjednodušené evidenci sloučena nově do pozemku parc. č. x a zbylá část tvoří samostatný pozemek nově parc. č. x, vše nově uvedeno v katastrálním území H. u Č.

[22] Dle zákonné úpravy lze sloučení parcel v katastru provést na základě žádosti vlastníka nemovitosti doložené územním rozhodnutím stavebního úřadu o dělení nebo scelování pozemků nebo potvrzením stavebního úřadu, že dělení nebo scelení pozemků je v souladu s podmínkami danými regulačním plánem, nebo rozhodnutím stavebního úřadu, nebo, nebylo-li třeba v daném případě stanovit podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, sdělením stavebního úřadu, kterým potvrzuje tuto skutečnost a kterým současně schvaluje navrhovaný záměr, a to na základě ustanovení zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), popřípadě rozhodnutím podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“).

[23] Soudem výše citovaná ustanovení katastrálního zákona a katastrální vyhlášky neobsahují postup ani zmocnění katastrálního úřadu pro sloučení doplňovaných pozemků dosud vedených ve zjednodušené evidenci do obnoveného souboru geodetických informací. Žalovaný uvádí, že při provádění obnovy katastrálního operátu je katastrální úřad povinen postupovat dle interního technického předpisu vydaného Českým úřadem zeměměřičským a katastrálním ze dne 20. 12. 2007, č. j. ČÚZK 6530/2007-22, Návod pro obnovu katastrálního operátu a převod ve znění dodatků č. 1, 2 a 3 (dále jen „Návod ČÚZK“). Soud k tomu však uvádí, že dle bodu 8.16.5. Návodu ČÚZK „[s]ousedící doplňované pozemky [zjednodušené evidence], u kterých jsou evidovány stejné údaje o právech a stejné údaje s právy související (zejména údaje o vlastníkovi, o zatížení zástavním právem, věcným břemenem, jehož rozsah je vymezen geometrickým plánem, nebo věcným předkupním právem), lze slučovat se souhlasem vlastníka a stavebního úřadu.“ Zdejší soud však ze správního spisu nedospěl k závěru, že by katastrální úřad při obnově katastrálního operátu obdržel souhlas vlastníka nebo příslušného stavebního úřadu. Nejenže katastrální úřad není výslovně zmocněn zákonem, vládním nařízením ani vyhláškou orgánu ústřední státní správy ke slučování pozemků dosud evidovaných ve zjednodušené evidenci v rámci jejich doplnění při obnově katastrálního operátu, k tomu i interní předpis sjednocující praxi katastrálních

úřadů v sobě obsahuje ustanovení, že takového slučování je možné pouze na základě souhlasu vlastníka a stavebního úřadu.

[24] Tímto postupem si tak katastrální úřad jakožto správní orgán počínal v rozporu s ustanovením § 2 odst. 2 správního řádu, který stanovuje, že „*správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a to v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.*“ Sloučením předmětných pozemků evidovaných dosud zjednodušeným způsobem katastrální úřad překročil rozsah své pravomoci, kdy při obnově katastrálního operátu přepracováním k tomu neexistuje zákonné zmocnění.

[25] Zdejší soud si je vědom, že Návod ČÚZK byl nahrazen novým návodem Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního ze dne 30. 1. 2015, č. j. ČÚZK-01500/2015-22 pro obnovu katastrálního operátu a převod, který ve svém bodu 8.16.5 stanovuje, že sousedící doplňované pozemky zjednodušené evidence, u kterých jsou evidovány stejné údaje o právech a stejné údaje s právy související, se sloučí bez dalšího. S tímto aktualizovaným zněním Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního se však krajský soud neztotožňuje, a to z následujících důvodů.

[26] Soud nemá za to, že nedostatek zmocnění katastrálního úřadu ke slučování pozemků dosud vedených ve zjednodušené evidenci při jejich doplňování do obnoveného souboru geodetických informací katastru nemovitostí je projevem mezery v právu, kdy by byl správní orgán oprávněn k tzv. nalézání práva. Ostatně § 40 odst. 4 katastrálního zákona hovoří o doplnění pozemků, což dle názoru soudu z jazykového hlediska znamená pouhé přidání pozemků vedených dosud zjednodušeným způsobem, nikoliv jejich sloučení do větších půdních celků tak, že dojde k jejich zániku. Komentářová literatura navíc uvádí, že v rámci doplňování pozemků evidovaných zjednodušeným způsobem má dojít k zániku jejich dvojí evidence, nikoliv k zániku pozemků samotných (viz BAUDYŠ, Petr. *Katastrální zákon: komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2014. s. 184. ISBN 978-80-7400-525-1.) K tomu autor dále doplňuje, že „*[p]ozemky evidované dosud zjednodušeným způsobem se považují za pozemky podle katastrálního zákona a lze s nimi volně nakládat jako s jinými nemovitostmi.*“ Tedy pokud je ve veřejném zájmu sloučení pozemků evidovaných dosud ve zjednodušené evidenci, činnost katastrálního úřadu při obnově katastrálního operátu přepracováním by pak suplovala činnost vznikající při pozemkových úpravách dle zákona o pozemkových úpravách a pozemkových úradech. Jinými slovy má soud za to, že je nejprve nutné doplnit pozemky zjednodušené evidence do obnoveného souboru geodetických informací a teprve následně přistoupit k jejich slučování v rámci pozemkových úprav, pokud je takový postup ve veřejném zájmu stanoveném v § 2 zákona o pozemkových úpravách, popřípadě k obnově katastrálního operátu nepřístupovat vůbec a rovnou přikročit k pozemkovým úpravám.

[27] Jak již bylo uvedeno výše, na základě konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je obnova katastrálního operátu činností katastrálního úřadu, jejímž cílem je vytvoření nového souboru geodetických informací. Jedná se o technické a evidenční úkony katastrálního úřadu, kterými není možné zasáhnout do práv jedince. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2009, č. j. 9 As 10/2009 – 35, publ. ve Sbírce NSS pod č. 3076/2009). Nad rámec mu svěřené pravomoci katastrální úřad však zasáhl do vlastnického práva žalobce a manželů K., kdy uspořádal předmětné pozemky zjednodušené evidence bez

jejich souhlasu tak, že došlo k jejich sloučení. Soud má přitom za to, že neobstojí tvrzení katastrálního úřadu a žalovaného, že bylo zachováno geometrické určení doplňovaných pozemků. Ač jsou pozemky stále na stejném místě a byla zachována i jejich výměra, některé z těchto pozemků již neexistují. O zániku věci rozhoduje především její vlastník (jedná se o součást vlastnického práva), popřípadě správní orgán, pokud je tento zásah ve veřejném zájmu a existuje zde zákonné oprávnění k tomuto zásahu. Jak již soud uvedl výše, v rámci obnovy katastrálního operátu není možné zasáhnout do práv jedince (k tomu slouží např. již zmiňovaný institut pozemkových úprav), katastrální úřad tedy překročil svou pravomoc a tím nepostupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 2 správního řádu. Proto zdejší soud zrušil napadené rozhodnutí a v souladu s ustanovením § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil soud i prvostupňové rozhodnutí, jelikož při obnově katastrálního operátu, který předcházela řízení o námitkách žalobce proti jeho obsahu, právě došlo k překročení pravomocí. Žalobní námitka žalobce je tedy v tomto směru **důvodná**.

[28] Naopak k přečíslování jednotlivých parcel byl katastrální úřad zmocněn, a to podzákoným předpisem, konkrétně v § 36 odst. 11 katastrální vyhlášky, kdy „[p]ři *doplnění celého pozemku dosud evidovaného zjednodušeným způsobem nebo jeho zbývajících částí do souboru geodetických informací se tomuto pozemku ponechá parcelní číslo parcely zjednodušené evidence, nevznikne-li duplicita v číslování parcel. V opačném případě nebo při jednotném číslování parcel se pozemek označí novým parcelním číslem...*“ Dále pak § 55 odst. 3 katastrální vyhlášky „[p]ři *obnově katastrálního operátu přepracováním lze přečíslovat parcely, pokud jejich číslování je nepřehledné nebo je poddělení některých kmenových čísel parcel příliš vysoké. Přečíslování parcel se dokumentuje ve srovnávacím sestavení parcel dosavadního katastrálního operátu včetně parcel zjednodušené evidence a obnoveného katastrálního operátu.*“ K tomu soud dodává, že srovnávací sestavení parcel k listům vlastnictví x a x v katastrálním území H. u Č. je součástí správního spisu.

[29] Jelikož došlo nad rámec pravomoci katastrálního úřadu ke sloučení pozemků dosud vedených zjednodušeným způsobem, je pochopitelné, že zároveň při tom bylo nutné i jejich přečíslování. Pokud však soud odhlédne od sloučení pozemků, přečíslováním nedochází k zásahu do práv žalobce. Jak již bylo uvedeno výše, obnova katastrálního operátu slouží k odstranění jeho technických a evidenčních nedokonalostí. Soud ze srovnávacího sestavení parcel seznal, že cílem katastrálního úřadu bylo zachovat číselnou řadu katastrálních parcel, a tudíž sjednotit parcelní čísla co možná nejpřehledněji, tedy odstranit evidenční vadu způsobenou vedením dvojí evidence (zjednodušené a katastrální). Dle soudu tedy nedošlo této věci ke zneužití správního uvážení, které má na základě výše uvedených ustanovení katastrální vyhlášky katastrální úřad k dispozici. Zdejší soud má za to, že tímto postupem katastrální úřad nezasáhl do vlastnického práva žalobce, jelikož způsob evidence parcel patří do pravomoci katastrálního úřadu a přečíslováním parcel nebylo zasazeno do podstaty pozemků. Předmětná žalobní námitka žalobce **není důvodná**.

[30] Pokud žalobce viděl krácení svých práv ve skutečnosti, že předmětnou obnovou katastrálního operátu došlo k tomu, že se stal geometrický plán č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993 nepoužitelný, zdejší soud k tomu uvádí následující. Platnost geometrického plánu není stanovena žádným předpisem. Geometrický plán platí, pokud jeho obsah souhlasí s údaji v katastru nemovitostí. Je tedy možné, že použitelnost geometrického plánu bude v řádech

dnů, měsíců i několika let. Záleží především na osobě, která nechala geometrický plán vyhotovit, aby sloužil svému účelu co nejdříve. Může totiž nastat situace, kdy v jedné lokalitě je vyhotoveno několik geometrických plánů od různých vyhotovitelů. Poté dojde k zápisu geometrického plánu, který je doručen katastrálnímu úřadu s příslušnou listinou jako první, a přestože jako první nemusel být zhotoven, zápis dalších geometrických plánů již není možný. Tedy k nepoužitelnosti geometrického plánu nemuselo dojít činností katastrálního úřadu, ale také činností jiných osob. Krajský soud považuje za bezpředmětné, až téměř za troufalé tvrzení, že v tomto ohledu činností katastrálního úřadu zkrácen na svých právech, když byl po 20 let nečinný, co se týče provedení údajů v geometrickém plánu do katastru nemovitostí. Žalobní námitka žalobce v tomto ohledu tedy **není důvodná**.

[31] V souladu se zásadou koncentrace řízení dle ustanovení § 71 odst. 2 s.ř.s. může žalobce rozšiřovat žalobu o další žalobní námitky jen ve lhůtě pro podání žaloby. Soud tedy není povinen přihlížet k žalobním námitkám žalobce uplatněným v jeho replice doručené soudu dne 26. 10. 2015, kdy lhůta pro podání žaloby žalobcem uběhla dne 26. 8. 2015. Pro úplnost rozhodnutí soudu se však níže krajský soud k žalobním námitkám uplatněným v replice ve zkratce vyjadřuje.

[32] Žalobce nejprve doplnil, že nebyl seznámen se zněním Návodu ČÚZK, o jehož výslovnou úpravu žalovaný svůj opřel napadené rozhodnutí, a který podle žalobce není obecně závazným právním předpisem, jelikož nebyl předložen žalovaným jako důkaz. Žalobce poté v replice připouští, že správní orgány mají povinnost se Návodem ve své praxi řídit, ovšem není možné, aby zavazovaly žalobce, jakožto třetí osobu. K tomu krajský soud uvádí, že Návod ČÚZK je plně dostupný prostřednictvím internetových stránek www.cuzk.cz, tudíž žalobce měl možnost se s jeho zněním seznámit. Stejně tak mohl o jeho znění požádat postupem dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Soud se dále shoduje s žalobcem v tvrzení, že Návod ČÚZK není obecně závazným předpisem, nýbrž je vnitřním předpisem, který může toliko ukládat úkoly osobám podléhajícím vnitřní pravomoci toho, kdo vnitřní předpis vydal. Vnitřní předpis je tak pro třetí osoby toliko právního významu, že se jím správní orgán rozhodující o právech a povinnostech třetích osob řídí a stanoví hlediska rozhodování, nemůže však přestat platit, že přednostní je vždy úprava daná zákonem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2007, č. j. 5 As 81/2006 – 62, publ. ve Sbírce NSS pod č. 3049/2007). K souladu Návodu ČÚZK a jeho aktualizovaného znění se zdejší soud vyjádřil již výše. Pro doplnění však soud uvádí, že ač Návod ČÚZK jakožto vnitřní předpis není závazný pro žalobce, žalovaný a katastrální úřad jím jsou při jejich činnosti vázáni potud, dokud je Návod ČÚZK v souladu s ustanoveními katastrálního zákona a dalších zákonných předpisů. Žalovaný je za těchto podmínek oprávněn se vnitřních předpisů dovolávat, přičemž je v rozporu s tvrzením žalovaného tento postup naopak žádoucí, jelikož tak dochází ke sjednocování praxe správních orgánů.

[33] K žalobní námitce nečinnosti katastrálního úřadu, kdy žalobce nebyl v minulosti vyzván katastrálním úřadem k tomu, aby doplnil listinu, na jejímž základě dojde k promítnutí hranic pozemků do katastrální mapy tak, jak je zobrazeno v geometrickém plánu ze dne 27. 8. 1993, č. 22-233/93, zdejší soud sděluje, že tento postup katastrálního úřadu není předmětem řízení, tudíž soud není oprávněn tuto tvrzenou nečinnost katastrálního orgánu zkoumat. Soud

dodává, že jsou žalobce poskytnuty prostředky, kterými může brojít proti této nečinnosti, a to např. opatřením proti nečinnosti dle § 80 správního řádu.

V. Shrnutí a náklady řízení

[34] S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud po provedeném řízení k závěru, že napadené rozhodnutí je třeba zrušit pro vady řízení spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, a proto napadené rozhodnutí dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zdejší soud bez nařízení jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V souladu s ustanovením § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil soud i prvostupňové rozhodnutí, jelikož v navazujícím odvolacím řízení by žalovanému, který je vázán právním názorem zdejšího soudu, nezbylo než učinit totéž, jelikož vada prvostupňového rozhodnutí je v rámci odvolacího řízení nezhojitelná. V dalším řízení žalovaný, resp. správní orgán I. stupně, rozhodne vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

[35] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Jelikož nebyl úspěšný žalobce zastoupen advokátem, nepřisluší mu právo na náhradu nákladů řízení dle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ze znění pozdějších předpisů. Žalobci tedy náleží toliko náhrada zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč, kterou je žalovaný povinen mu zaplatit v soudem stanovené třicetidenní lhůtě.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 1. listopadu 2017

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu